

याद , पवित्रता र सच्चा सेवाधारीका तीन रेखाहरू

आज सर्व स्नेही, विश्व-सेवाधारी बाबा आफ्ना सदा सेवाधारी बच्चाहरूसँग मिल्न आउनु भएको छ। सेवाधारी बापदादालाई समान सेवाधारी बच्चाहरू सदा प्रिय छन्। आज विशेष सर्व सेवाधारी बच्चाहरूको मस्तकमा चम्किरहेका विशेष तीन रेखालाई देखिरहनु भएको छ। हरेकको मस्तक त्रिमूर्ति तिलक समान चम्किरहेको छ। यी ३ रेखाहरू केका निशानी हुन्? यी तीन प्रकारका तिलकद्वारा हरेक बच्चाहरूको वर्तमान रिजल्टलाई देखिरहनु भएको छ। पहिलो हो सम्पूर्ण योगी जीवनको रेखा। दोस्रो हो पवित्रताको रेखा। तेस्रो हो सच्चा सेवाधारीको रेखा। तीनवटै रेखामा हरेक बच्चाहरूको रिजल्टलाई देखिरहनु भएको छ। यादको रेखा सबैको चम्किरहेको छ तर नम्बरवार। कसैको रेखा सुरुदेखि अहिलेसम्म अव्यभिचारि अर्थात् सदा एकको लगनमा मगन रहेको छ। दोस्रो कुरा- सदा अटुट रहेको छ? सदा सीधा रेखा अर्थात् सीधै बाबासँग सर्व सम्बन्धको लगन सदा रहेको छ वा कोही निमित्त आत्माद्वारा बाबासँग सम्बन्ध जोड्ने अनुभवी छौ? सीधै बाबाको सहारा छ वा कुनै आत्माको सहाराद्वारा बाबाको सहारा छ? एक छन् सीधा रेखा भएकाहरू, दोस्रा छन् बीच-बीचमा थोरै बाँगिएका रेखाहरू। यी हुन् यादको रेखाका विशेषताहरू।

दोस्रो छ सम्पूर्ण पवित्रताको रेखा। यसमा पनि नम्बरवार छन्। एक छन्- ब्राह्मण जीवन लिनासाथ ब्राह्मण जीवनको, विशेष बाबाको वरदान प्राप्त गरेर सदा र सहज यो वरदानलाई जीवनमा अनुभव गर्नेहरू। तिनीहरूको रेखा सुरुदेखि अहिलेसम्म सीधा छ। अर्का छन्- ब्राह्मण जीवनको यस वरदानलाई अधिकारको रूपमा अनुभव गर्दैनन्, कहिले सहज र कहिले मेहनतले र धेरै पुरुषार्थले अपनाउनेहरू। तिनीहरूको रेखा सदा सीधा र चम्किरहेको हुँदैन। वास्तवमा याद र सेवाको सफलताको आधार हो- पवित्रता। केवल ब्रह्मचारी बन्नु- यति मात्र पवित्रता होइन तर पवित्रताको सम्पूर्ण रूप हो- ब्रह्मचारीको साथसाथमा ब्रह्माचारी बन्नु। ब्रह्माचारी अर्थात् ब्रह्माको आचरणमा चल्नेवाला, जसलाई बाबाको अनुसरण गर्नेवाला भनिन्छ किनकि अनुसरण ब्रह्मा बाबालाई गर्नु छ। शिव बाबा समान स्थितिमा बन्नु छ तर आचरण वा कर्ममा ब्रह्मा बाबालाई अनुसरण गर्नु छ। हर कदममा ब्रह्माचारी। ब्रह्मचर्यको व्रत सदा संकल्प र स्वप्नमा पनि होस्। पवित्रताको अर्थ हो- सदा बाबालाई साथी बनाउनु र सदा बाबाको साथमा रहनु। साथी बनायौ? “बाबा मेरो”- यो पनि आवश्यक छ र हरपल बाबाको नै साथ रहोस्। यसलाई भनिन्छ सम्पूर्ण पवित्रता। संगठनको साथ, परिवारको स्नेहको मर्यादा, त्यो अलग चीज हो, त्यो पनि आवश्यक छ। तर बाबाको कारणले नै यो संगठनको स्नेहको साथ छ- यो बिर्सनु हुँदैन। परिवारको प्यार छ, तर परिवार कसको हो? बाबाको। बाबा नभएको भए परिवार कहाँबाट आउँथ्यो? परिवारको प्यार, परिवारको संगठन धेरै राम्रो छ तर परिवारको बीजलाई नभुलियोस्। बाबालाई भुलेर परिवारलाई नै साथी बनाइदिन्छन्। बीच-बीचमा बाबालाई छोड्यौ भने खाली ठाउँ हुन्छ। त्यहाँ माया आउँछ त्यसैले स्नेहमा रहँदा, स्नेह दिँदा-लिँदा बाबालाई नभुलियोस्। यसलाई भनिन्छ पवित्रता। बुझ्नमा त होसियार छौ नि?

कति बच्चाहरूलाई सम्पूर्ण पवित्रताको स्थितिमा अगाडि बढ्न मेहनत लाग्छ त्यसैले बीच-बीचमा कसैलाई साथी बनाउने पनि संकल्प आउँछ र साथी पनि आवश्यक छ- यो पनि संकल्प आउँछ। सन्यासी त बन्नु छैन। तर आत्माहरूको साथमा रहेर बाबाको साथलाई नभुल्नु। नत्र समयमा त्यो आत्माको साथ याद आउँछ र बाबालाई भुल्छौ। त्यसैले समयमा धोका मिल्ने सम्भावना हुन्छ किनकि साकार शरीरधारीको सहाराको बानी पर्यो भने अव्यक्त बाबा र निराकार बाबा पछि याद आउँछ, पहिला शरीरधारी याद आउँछ। यदि कुनै पनि समयमा पहिला साकारको सहारा याद आयो भने नम्बरवन त्यो भयो र दोस्रो नम्बरमा बाबा हुनु भयो। जसले बाबालाई दोस्रो नम्बरमा राख्छ, उसलाई के पद मिला? नम्बर वन वा नम्बर टु? केवल सहयोगी लिनु, स्नेही रहनु त्यो अलग चीज हो, तर सहारा बनाउनु यो अलग चीज हो। यो धेरै गहिरो कुरा छ। यसलाई यथार्थ रीतिले जान्नु पर्छ। कोही-कोही संगठनमा स्नेही बन्नको सट्टा न्यारा पनि बन्छन्। डराउँछन् के थाहा फसिन्छ कि, यो भन्दा त टाढा रहनु ठीक हुन्छ। तर होइन। २१ जन्म प्रवृत्तिमा, परिवारमा रहनु छ नि। डराएर किनारा गर्छौ, न्यारा बन्छौ भने त्यो कर्म-सन्यासीको संस्कार हुन्छ। कर्म योगी बन्नु छ कर्म-सन्यासी होइन। संगठनमा रहनु छ, स्नेही बन्नु छ

तर बुद्धिको सहारा एक बाबा होस्, दोस्रो न कोही। बुद्धिलाई कुनै आत्माको साथले, गुणले वा कुनै विशेषताले आकर्षित नगरोस्, यसलाई भनिन्छ पवित्रता।

पवित्रतामा मेहनत लाग्छ भने यसबाट सिद्ध हुन्छ वरदाता बाबाबाट जन्मिँदै वरदान लिएको छैन। वरदानमा मेहनत हुँदैन। हरेक ब्राह्मण आत्माहरूलाई ब्राह्मण जन्मको पहिलो वरदान- “पवित्र भव, योगी भव” को मिलेको छ। त्यसैले आफूसँग सोध- पवित्रताको वरदानी हुँ वा मेहनतले पवित्रतालाई अपनाउनेवाला हुँ? यो याद राख- मेरो ब्राह्मण जन्म हो। केवल जीवन परिवर्तन होइन, ब्राह्मण जन्मको आधारमा जीवनको परिवर्तन हो। जन्मको संस्कार धेरै सहज र स्वतः हुन्छ। आपसमा पनि भन्छौं नि- मेरो जन्मैदेखि नै यस्तो संस्कार छ। ब्राह्मण जन्मको संस्कार हो नै “योगी भव, पवित्र भव”। वरदान पनि हो, निजी संस्कार पनि हो। जीवनमा दुई चीजको नै आवश्यकता हुन्छ। एक- साथ, दोस्रो- साथी, त्यसैले त्रिकालदर्शी बाबाले सबैको आवश्यकतालाई जानेर साथ पनि राम्रो, साथी पनि राम्रो दिनुहुन्छ। विशेष डबल विदेशी बच्चाहरूलाई दुवै चाहिन्छ त्यसैले बापदादाले ब्राह्मण जन्म हुनासाथ साथको अनुभव गराउनु भयो, सुहागिन बनाउनु भयो। जन्मिनासाथै साथी मिल्यो नि? साथी मिल्यो वा खोजिरहेका छौं? पवित्रतालाई निजी संस्कारको रूपमा अनुभव गर्नु, यसलाई भनिन्छ- श्रेष्ठ रेखा अथवा श्रेष्ठ रेखावाला। फाउण्डेशन पक्का छ नि?

तेस्रो रेखा हो सच्चा सेवाधारीको। यो सेवाधारीको रेखा पनि सबैको मस्तकमा छ। सेवा विना पनि रहन सक्दैनौं। सेवा ब्राह्मण जीवनलाई निर्विघ्न बनाउने साधन पनि हो र फेरि सेवामा नै विघ्नका परीक्षाहरू पनि धेरै आउँछन्। निर्विघ्न सेवाधारीलाई सच्चा सेवाधारी भनिन्छ। विघ्न आउनु पनि ड्रामामा निश्चित छ। आउनु नै छ र आई नै रहन्छन् किनकि यी विघ्न र परीक्षाले अनुभवी बनाउँछन्। यसलाई विघ्न नसम्झिएर, अनुभवको उन्नति भइरहेको छ- यो भावले हेर्दा भने उन्नतिको सिँढी अनुभव हुन्छ। यो भन्दा अझ अगाडि बढ्नु छ किनकि सेवा अर्थात् संगठनको, सर्व आत्माहरूको आशीर्वाद अनुभव गर्नु हो। सेवाको कार्य सबैको आशीर्वाद मिल्ने साधन हो। यस्तो विधिले, यस्तो वृत्तिले हेर्दा भने सदा यस्तो अनुभव गर्ने छौं- अनुभवको बलले अझ अगाडि बढिरहेको छ। विघ्नलाई विघ्न नसम्झ र विघ्न अर्थ निमित्त बनेका आत्माहरूलाई विघ्नकारी आत्मा नसम्झ, अनुभवी बनाउने शिक्षक सम्झ। जब भन्छौं- निन्दा गर्नेहरू हाम्रा मित्र हुन् भने तिनीहरू पनि विघ्नलाई पार गराएर अनुभवी बनाउनेवाला शिक्षक भए नि। पाठ पढाए नि। जसरी आजकलका जो बिमारी हटाउने डाक्टरहरू हुन्छन्, तिनीहरूले व्यायाम गराउँछन्। व्यायाममा पहिला दुःख हुन्छ तर त्यो दुःख नै सदाको लागि सुखी बनाउन निमित्त बन्छ। जसलाई यसको ज्ञान हुँदैन तिनीहरू कराउँछन् र भन्छन् यसले त झन् दुःख दियो। तर त्यो दुःख भित्र सुख लुकेको हुन्छ। त्यसैले रूप विघ्नको हुन्छ, तिमीलाई विघ्नकारी आत्मा देखिन्छन् तर सदाको लागि विघ्नबाट पार गराउने निमित्त, अचल बनाउने निमित्त तिनीहरू नै बन्छन्। त्यसैले सदा निर्विघ्न सेवाधारीलाई भनिन्छ- सच्चा सेवाधारी। यस्तालाई श्रेष्ठ रेखा भएका सच्चा सेवाधारी भनिन्छ।

सेवामा सदा स्वच्छ बुद्धि, स्वच्छ वृत्ति र स्वच्छ कर्म सफलताका सहज आधार हुन्। कुनै पनि सेवाको कार्य जब आरम्भ गर्छौं, पहिला यो चेक गर- बुद्धिमा कुनै आत्मा प्रति पनि स्वच्छताको सट्टा यदि बितेको कुराको अलिकति पनि स्मृति छ र त्यही वृत्ति र दृष्टिले उसलाई हेरिन्छ र उसँग बोलिन्छ भने, त्यसबाट सेवामा जुन स्वच्छताले सम्पूर्ण सफलता हुनु पर्ने हो, त्यो हुँदैन। बितेको कुरालाई, वृत्ति आदि सबैलाई समाप्त गर्नु- यो हो स्वच्छता। बितेकोलाई संकल्पमा ल्याउनु पनि केही प्रतिशत पाप हो। संकल्पले पनि सृष्टि गर्छ। वर्णन गर्नु त अझ ठूलो कुरा हो। संकल्प गर्नु भन्दा पनि पुरानो संकल्पको स्मृतिले सृष्टि अथवा वायुमण्डल पनि त्यस्तै बनाइदिन्छ। अनि भन्छन्- मैले जे भनेको थिए त्यस्तै भयो नि। तर भयो किन? किनभने तिम्रो कमजोर र व्यर्थ संकल्पले यस्तो व्यर्थ वायुमण्डलको सृष्टि गर्यो त्यसैले सदा सच्चा सेवाधारी अर्थात् पुरानो भाइब्रेशनलाई समाप्त गर्नेवाला बन। जसरी वैज्ञानिकले शस्त्रले शस्त्रलाई खतम गरिदिन्छन्, एउटा विमानले अर्को विमानलाई खसाल्छन्। युद्ध गर्दा समाप्त गरिदिन्छन् नि। त्यसैगरी तिम्रो शुद्ध भाइब्रेशनले शुद्ध भाइब्रेशनलाई जन्म दिन सक्छ र व्यर्थ भाइब्रेशनलाई समाप्त गर्न सक्छ। संकल्पले संकल्पलाई समाप्त गर्न सक्छ। यदि तिम्रो शक्तिशाली संकल्प छ भने समर्थ संकल्पले व्यर्थलाई अवश्य खतम गर्छ। बुझ्यौं? सेवामा पहिला स्वच्छता अर्थात् पवित्रताको शक्ति चाहिन्छ। यी तीनै रेखाहरू चम्किरहेको देखिरहनु भएको छ।

सेवाका विशेषताका अरू अनेक कुरा सुनेका पनि छौं। सबै कुराको सार हो- निःस्वार्थ, निर्विकल्प स्थितिले सेवा

गर्नु नै सफलताको आधार हो। यस्तै सेवाले नै स्वयं पनि सन्तुष्ट र हर्षित रहन्छौ र अरु पनि सन्तुष्ट रहन्छन्। सेवा विना संगठन हुँदैन। संगठनमा भिन्न-भिन्न कुरा, भिन्न-भिन्न विचार, भिन्न-भिन्न तरिका, साधनहरू हुनु नै छ। तर कुरा आए तापनि, भिन्न-भिन्न तर्क सुने पनि स्वयं सदा अनेकलाई एक बाबाको यादमा मिलाउने, एकरस स्थितिवाला रहनु छ। तर कहिल्यै पनि अनेकतामा नअलमलिनु- अब के गर्ने? धेरै विचारहरू भए, कसको मान्ने, कसको नमान्ने? यदि निःस्वार्थ, निर्विकल्प भावले निर्णय गर्यो भने कहिल्यै पनि कसैलाई केही व्यर्थ संकल्प आउँदैन किनकि सेवा विना पनि रहन सक्दैनौ र याद विना पनि रहन सक्दैनौ, त्यसैले सेवालाई पनि बढाउँदै जाऊ। स्वयंलाई पनि स्नेह, सहयोग र निःस्वार्थ भावले बढाउँदै जाऊ। बुझ्यौ?

बापदादालाई खुसी छ- देश-विदेशमा साना-ठूला सबैले उमंग-उत्साहले सेवाको सबूत दियौ। विदेश सेवाको पनि सफलता पूर्वक कार्य सम्पन्न भयो र देशमा पनि सबैको सहयोगले सर्व कार्य सम्पन्न भयो, सफल भयो। बापदादा बच्चाहरूको लगनलाई देखेर हर्षित हुनुहुन्छ। सबैको लक्ष्य बाबालाई प्रत्यक्ष गर्ने राम्रो रह्यो र बाबाको स्नेहमा मेहनतलाई मोहब्बतमा परिवर्तन गरेर कार्यको प्रत्यक्षफल पनि देखायौ। सबै बच्चाहरू विशेष सेवाको लागि आएका छन्। बापदादाले पनि “वाह बच्चाहरू! वाह!” यो गीत गाउनुहुन्छ। सबैले धेरै राम्रो गर्यौ। कसैले गरे कसैले गरेनन्, होइन। चाहे सानो स्थान होस् वा ठूलो स्थान होस्, सानो स्थानकाले पनि कम गरेका छैनन् त्यसैले सर्वको श्रेष्ठ भावना र श्रेष्ठ कामनाले कार्य राम्रो रह्यो र सदा राम्रो रहने छ। समय पनि प्रशस्त लगायौ, संकल्प पनि खुब गर्यौ, योजना बनायौ त्यसैले संकल्प पनि गर्यौ नि। शरीरको शक्ति पनि लगायौ, धनको शक्ति पनि लगायौ, संगठनको शक्ति पनि लगायौ। सर्व शक्तिको आहुतिले सेवाको यज्ञ दुवैतर्फ (देश र विदेशमा) सफल भयो। कार्य धेरै राम्रो रह्यो। ठीक गर्यौ वा गरेनौ यो प्रश्न छैन। सदा ठीक रह्यो र सदा ठीक रहने छ। चाहे मल्टी मिलियन पीसको कार्य गर्यौ, चाहे गोल्डन जुबलीको कार्य गर्यौ- दुवै कार्य सुन्दर रहे। जुन विधिले गर्यौ त्यो विधि पनि ठीक छ। कतै-कतै चीजको महत्त्व बढाउनको लागि पनि पर्दा भित्र त्यो चीज राखिन्छ। पर्दाले अरु महत्त्वलाई बढाउँछ र जिज्ञासा पनि उत्पन्न हुन्छ- हेरौं के हो, पर्दा भित्र छ त्यसैले अवश्य केही त होला! तर यही पर्दा प्रत्यक्षताको पर्दा बन्छ। अहिले धरनी बनायौ। धरनीमा जब बीज लगाइन्छ भित्र छोपिएको हुन्छ। बीजलाई बाहिर राखिँदैन, भित्र छोपिन्छ। फल वा वृक्ष, त्यो गुप्त बीजको नै प्रत्यक्ष स्वरूप हुन्छ। त्यसैले अहिले बीज लगाएका छौ वृक्ष बाहिर स्वतः नै आउँदै जान्छ।

खुसीले नाचिरहेका छौ नि? वाह बाबा! भन्छौ र वाह सेवा पनि भन्छौ। अच्छा। समाचार त सबै बापदादाले सुन्नुभयो। यो सेवाले जुन देश-विदेशका संगठनको, वर्गको सेवा भयो। यसरी चारैतिर एउटै समयमा एउटै आवाज बुलन्द गर्ने वा फैलाउने साधन राम्रो रह्यो। पछि जुन पनि कार्यक्रम गछौं तर एउटै समयमा देश-विदेशमा चारैतिर एकै प्रकारको सेवा गरेर फेरि सेवाको फलस्वरूप मधुबनमा संगठित रूपमा होस्। चारैतिर एउटै लहर हुने कारणले सबैमा उमंग-उत्साह पनि हुन्छ र चारैतिर रुहानी रेस हुन्छ (रिस होइन) हामीले धेरै भन्दा धेरै सेवाको सबूत दिन सक्ौ भन्ने। यस्तो उमंगले चारैतिर नाम बुलन्द हुन्छ त्यसैले कुनै पनि वर्गको बनाऊ तर चारैतिर सारा वर्ष एउटै रूप-रेखाको सेवा गर्नेतर्फ ध्यान होस्। तब ती आत्माहरूलाई पनि चारैतिरको संगठन देखेर उमंग आउँछ र अगाडि बढ्ने अवसर मिल्छ। यस्तो विधिले योजना बनाउँदै बढ्दै जाऊ। पहिला आ-आफ्नो क्षेत्रमा ती वर्गको सेवा गरेर साना-साना संगठनको रूपमा कार्यक्रम गरिराख र ती संगठनबाट फेरि जो विशेष आत्माहरू हुन्छन्, तिनीहरूलाई यो ठूलो संगठनको लागि तयार गर। तर हरेक सेन्टर वा आसपासका मिलेर गर किनकि केति यहाँसम्म पुग्न सक्दैनन्, त्यसैले त्यहाँ पनि संगठनको जुन कार्यक्रम हुन्छ त्यसबाट पनि तिनीहरूलाई लाभ मिल्छ। पहिला साना-साना “स्नेह मिलन” गर, फेरि जिल्लालाई मिलाएर संगठन बनाऊ, तब मधुबनको ठूलो संगठन हुन्छ। पहिलादेखि नै अनुभवी बनेर फेरि यहाँसम्म आउनेछन्। तर देश-विदेशमा एउटै विषय होस् र एउटै वर्गको होस्। यस्तो पनि विषय हुन्छ जसमा दुई-चार वर्ग पनि मिल्न सक्छन्। विषय विशाल छ भने दुई-तीन वर्गका पनि त्यही विषयको बीचमा आउन सक्छन्। त्यसैले अहिले देश-विदेशमा धर्म सत्ता, राज्य सत्ता र विज्ञानको सत्ता- यी तीनैको नमुना तयार गर। अच्छा।

पवित्रताका वरदानका अधिकारी सर्व आत्माहरूलाई, सदा एकरस, निरन्तर योगी जीवनका अनुभवी आत्माहरूलाई, सदा हर संकल्प, हर समय सच्चा सेवाधारी बन्ने श्रेष्ठ आत्माहरूलाई विश्व-स्नेही, विश्व-सेवाधारी बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी

बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

वरदान:- कम्बाइन्ड स्वरूपको स्मृतिद्वारा अभुल बन्ने निरन्तर योगी भव
जुन बच्चाहरूले स्वयंलाई बाबाको साथमा कम्बाइन्ड अनुभव गर्छन्, तिनीहरूलाई निरन्तर योगी
भवको वरदान स्वतः मिल्छ किनकि तिनीहरू जहाँ रहे पनि मिलन मेला भइरहेको हुन्छ।
तिनीहरूलाई कसैले जतिसुकै भुलाउने कोसिस गरे पनि अभुल हुन्छन्। यस्ता अभुल बच्चाहरू जो
बाबाका अति प्यारा हुन्छन्, तिनीहरू नै निरन्तर योगी हुन्छन् किनकि प्यारको निशानी हो- स्वतः
याद। तिनीहरूको संकल्प रूपी नङ्गलाई पनि मायाले हल्लाउन सक्दैन।

स्लोगन:- कारण सुनाउनुको सट्टा त्यसको निवारण गर्यौं भने आशीर्वादको अधिकारी बन्छौं।